

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันการบริหารราชการในหน่วยงานภาครัฐ มุ่งพัฒนาองค์การให้ดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายขององค์การ ผู้บริหารองค์การซึ่งจำเป็นต้องหาแนวทางพัฒนาและแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงาน โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น คน (Man) เงิน (Money) วัสดุ (Material) วิธีปฏิบัติงาน (Method) ตลาด (Market) เครื่องจักร (Machine) ข้อมูลและกำลังใจ (Morale) หรือสิ่งที่เราระบุว่า หลักการบริหารแบบ 7 Ms ซึ่งทรัพยากรนั้นที่มีความสำคัญมากที่สุดถือเป็นหัวใจในการดำเนินงานขององค์การ คือ ทรัพยากร “มนุษย์” เนื่องจาก “มนุษย์” สามารถปฏิบัติงานติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น และแสดงอารมณ์ความพึงพอใจอ่อนมาได้มากกว่า เครื่องจักรกล ซึ่งเครื่องจักรกลไม่สามารถแสดงอะไรได้มากไปกว่าการผลิตวัตถุคุณภาพ ดังนั้น องค์การซึ่งจำเป็นต้องทราบถึงความสำคัญในการพัฒนา “มนุษย์” ให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงาน ส่งเสริมให้ทำงานร่วมกัน ได้ด้วยความสามัคคี อีกทั้งปลูกฝังให้เกิดจิตสำนึกรักและห่วงใย ที่ดีต่อองค์การ และที่สำคัญคือ องค์การต้องสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ “มนุษย์” เพื่อเป็นแรงกระตุ้นในการปฏิบัติงานให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (รองค์ นันทวรรณะ และเอื้องฟ้า นันทวรรณะ. 2536 : 8)

แรงจูงใจเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลในองค์การ พฤติกรรมของมนุษย์มีสาเหตุ มาจากการปฏิบัติสิ่งใดหรือไม่ปฏิบัติสิ่งใด ซึ่งเกิดมาจากการสัมผัสด้วยประการ ดังนี้แรงจูงใจ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของพฤติกรรมของบุคคล เมื่อจากเป็นองค์ประกอบที่กระตุ้น ผลักดัน ชักจูงให้บุคคลทำพฤติกรรมหรือไม่ทำพฤติกรรมไปในแนวทางใดแนวทางหนึ่ง (สมใจ ลักษณะ. 2546 : 63) ดังที่ สมพงษ์ เกษมสิน (2547 : 319) ให้ความเห็นว่าสิงจูงในเป็นวิธีหนึ่งที่จะจูงใจให้บุคคลร่วมมือกับปฏิบัติให้องค์การมีประสิทธิภาพ อาจกล่าวได้ว่าการปฏิบัติงานทั้งปวงนั้น ต้องอาศัยบังคับจัดที่พื้นฐานประกอบกันสองอย่าง อย่างหนึ่งได้แก่ ความสามารถโดยเบ็ดเสร็จของผู้ปฏิบัติ อีกอย่างหนึ่งได้แก่ ระเบียบแบบแผน และวิธีการที่กำหนดไว้ให้ใช้ในการปฏิบัติงานนั้น ๆ เมื่อได้ปัจจัยทั้งสองประการพร้อมกัน เมื่อนั้นงานก็ดำเนินไปได้ แต่โดยความจริงที่ปรากฏงานที่อาศัยเฉพาะปัจจัยทั้งสองประการนั้น ไม่แน่ใจว่าจะสำเร็จผลได้เสมอไป อาจไม่สมบูรณ์ ดังต้องการ หรือไม่สำเร็จผลเลยก็ได้ ทั้งนี้เพราะงานทุกอย่างมีบุคคล ซึ่งมีชีวิตจิตใจ มีความนึกคิดเป็นผู้กระทำ ถ้าผู้ทำมีจิตใจไม่พร้อมจะทำงาน เช่น ไม่ครับชาในงาน ไม่สนใจผูกพันกับงาน ผลงานที่ทำก็ย่อม

บกพร่องไม่คงที่ ต่อเมื่อผู้ปฏิบัติมีศรัทธา เข้าใจซึ่งถึงประโยชน์ของงาน พร้อมใจและพร้อมที่จะ ขวนขวยปฏิบัติงาน โดยเด่นกำลังความสามารถจึงจะดำเนินไปโดยราบรื่นและบรรลุตามที่มุ่งหมาย เห็นได้ว่าการปฏิบัติงานทั้งใหญ่น้อย ทุกประเภท ทุกสาขา จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยส่วนความรู้สึกนึก คิดเข้าไปประกอบเกื้อกูลด้วยเสมอ ดังนั้นการสูงใจจึงเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการบริหารองค์การให้ เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพ (ผาสุชา จิตนาวสาร. 2549 : 2)

การสร้างแรงจูงใจ (Motivation) เป็นเทคนิคหรือวิธีการที่สำคัญประการหนึ่งที่นำมาใช้ เป็นเครื่องมือที่ผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาสามารถนำไปใช้กับบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ โดยจะ เม้นสิ่งที่ทุกคนมีความต้องการ ในขณะที่บุคคลนั้นมีชีวิตจิตใจมีความรู้สึก มีความต้องการ อารมณ์และพฤติกรรม ที่สลับซับซ้อนมากแก่การเข้าใจกระบวนการที่จะได้บุคคล ซึ่งมีความรู้ ความสามารถเข้ามาปฏิบัติงานในองค์การ และวิธีการที่จะทำให้บุคคลนำเอาศักยภาพที่มีอยู่มาใช้ใน การปฏิบัติงานในองค์การให้ได้ประสิทธิภาพมากที่สุด รวมถึงการที่ทำให้บุคคลการปฏิบัติงานด้วย ความตั้งใจ เต็มใจ มีความรับผิดชอบ และมีความจงรักภักดีต่องค์การ ตลอดจนอุทิศพลังความรู้ ความสามารถทั้งมวลที่มีอยู่ให้กับองค์การ ให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไปนั้น คือ การสร้างแรงจูงใจ (Motivation) ดังนี้แรงจูงใจที่มีต่อการปฏิบัติงานของบุคคลในองค์การ ย่อมจะมีผลต่อความสำเร็จ ของงานและความเจริญก้าวหน้าขององค์การ รวมทั้งความสุขของผู้ปฏิบัติงาน ในทางตรงกันข้าม หากบุคคลในองค์การขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติแต่ตัว จะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของงาน คุณภาพของงานลดลง มีการขาดงาน การลาออกจากงาน การใช้แรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น อย่างยิ่งสำหรับผู้บริหาร (คณะกรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2553 : 5 - 6)

พนักงานส่วนตำบล เป็นชื่อเรียกข้าราชการในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสถาบันตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 และต่อมาได้รับการบรรจุแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติการเบียนพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. 2539 และตามพระราชบัญญัติระเบียนบริหารงานบุคคลส่วนห้องถิน พ.ศ. 2542 (สมาคม พนักงานส่วนตำบล. 2550 : 15) พนักงานส่วนตำบลเป็นข้าราชการ ซึ่งถือว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อ ความสำเร็จในการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีภารกิจที่สำคัญ ได้แก่ การ จัดการภายในสำนักงาน การจัดการด้านธุรการและเอกสาร เป็นไปตามระเบียนและกฎหมายที่ของ ทางราชการ ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของทางราชการที่ปฏิบัติงานในท้องถินและอยู่ใกล้ชิดประชาชน มากที่สุด โดยดำรงบทบาทอยู่ในส่องส่องสถานะหรือส่วนหมวดส่องใบ ในแรกต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วย การอำนวยความสะดวก ให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนใน ท้องถินที่แสดงบทบาทเป็น ตัวแทนของประชาชนที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามายื่นสมนาคุก และเป็นผู้บริหารองค์การบริหารส่วน ตำบล ในขณะเดียวกันก็ต้องสวมหมวกใบที่สอง ได้แก่การเป็นข้าราชการที่ต้องปฏิบัติไปตาม กรอบของอำนาจ หน้าที่ ตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด โดยทั่วไปบทบาททั้งสองจะเกิดความขัดแย้ง

กันในทางปฏิบัติ จนก่อให้เกิดความ อึดอัด และสับสน เกิดภาวะทางจิตวิทยาที่เรียกว่า ภาวะไร้พลัง โดยภาวะดังกล่าวอาจจะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงานในองค์กร บริหารส่วนตำบลด้วย (วันชัย ธรรมสังการ. 2545 : 4)

การประเมินผลการดำเนินงานของพนักงานส่วนตำบล ในเขตอำเภอ โพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด ในระยะเวลากว่า 10 ปีที่ผ่านมา พบว่า ปัญหาและอุปสรรคส่วนใหญ่ คือ การปฏิบัติงาน

ของพนักงานส่วนตำบล โดยปัญหาที่พบมากที่สุดคือ การไม่ได้รับความเป็นธรรม รองลงมา ความไม่มั่นคงและความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพของพนักงานซึ่ง นอกจากนี้ยังต้องถูกกลงโทษทางวินัยจำนวนมาก เนื่องจากความลื้อท่าไม่ถึงการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ (กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบ ร้องทุกษ์ สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด. 2554 : 6) จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะเป็นพนักงานส่วนตำบล ในเขตอำเภอ โพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งรับผิดชอบงานบริหารบุคคล จึงมีความสนใจที่จะศึกษาดูแบบร่างจุฬาฯ และเปรียบเทียบแบบร่างจุฬาฯ ใน การปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล ในเขตอำเภอ โพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด ตามมาตรฐานส่วนบุคคล ตลอดจนสภาพปัญหา หรือ อุปสรรคในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล เพื่อจะได้ข้อมูลเป็นแนวทางในการสร้างแรงจูงใจต่อการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล อีกทั้งเป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริหารจัดการองค์กร เพื่อบริการประชาชนที่มีประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล ในเขตพื้นที่อำเภอ โพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาดูแบบร่างจุฬาฯ และเปรียบเทียบแบบร่างจุฬาฯ ในเขตพื้นที่อำเภอ โพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล ในเขตพื้นที่อำเภอ โพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และตำแหน่งงาน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล ในเขตพื้นที่อำเภอ โพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมุติฐานการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล ในเขตพื้นที่อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด กำหนดสมมุติฐานการวิจัย ดังนี้

1. แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอโพนทอง

จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. พนักงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล ในเขตพื้นที่อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหา

1.1 เนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล ในเขตพื้นที่อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎี 2 ปัจจัย (Two factor theory) ของไฮร์เซอร์เบิร์ก (Herzberg. 1957 : 71 - 79) คือ 1) ปัจจัยที่กระตุ้นหรือปัจจัยภายใน จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการยอมรับนับถือ ด้านลักษณะของงาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้า ในตำแหน่งหน้าที่ และด้านความสำเร็จของงาน 2) ปัจจัยค้าจูนหรือปัจจัยภายนอก จำนวน 9 ด้าน ได้แก่ ด้านเงินเดือน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน ด้านวิธีการ ปักครองบังคับบัญชา ด้านนโยบายและการบริหาร ด้านสภาพการทำงาน ด้านความมั่นคงในงาน ด้านสถานะของอาชีพ ด้านความเป็นอยู่ส่วนตัว และด้านโอกาสเจริญก้าวหน้าในอนาคต

1.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ คุณลักษณะส่วนบุคคลของ พนักงานที่สังกัดองค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และตำแหน่งงาน

1.2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ พนักงานส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยที่กระตุ้น หรือปัจจัยภายใน และปัจจัยค้าจูนหรือปัจจัยภายนอก แยกได้ดังนี้คือ

1) ปัจจัยที่กระตุ้นหรือปัจจัยภายใน จำนวน 5 ด้าน แยกได้ดังนี้

- 1.1) ด้านการยอมรับนับถือ
- 1.2) ด้านลักษณะของงาน
- 1.3) ด้านความรับผิดชอบ
- 1.4) ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่
- 1.5) ด้านความสำเร็จของงาน

2) ปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยภายนอก จำนวน 9 ด้าน แยกได้ดังนี้

- 2.1) ด้านเงินเดือน
- 2.2) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน
- 2.3) ด้านวิธีการปกครองบังคับบัญชา
- 2.4) ด้านนโยบายและการบริหาร
- 2.5) ด้านสภาพการทำงาน
- 2.6) ด้านความมั่นคงในงาน
- 2.7) ด้านสถานะของอาชีพ
- 2.8) ด้านความเป็นอยู่ส่วนตัว
- 2.9) ด้านโอกาสเจริญก้าวหน้าในอนาคต

2. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง สังกัด องค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตพื้นที่อำเภอโภนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยมีพนักงานจำนวนทั้งสิ้น 405 คน (กลุ่มงานมาตรฐานบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด. 2555 : 10)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พนักงานส่วนตำบล สังกัดองค์กรบริหารส่วนตำบล ใน เขตพื้นที่อำเภอโภนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 202 คน โดยใช้วิธีการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างเพื่อ เป็นตัวแทนของประชากร ตามสูตรของทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane. 1973 : 727 ; อ้างในบุญชุม ศรีสะอาด. 2551 : 32)

2.3 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เป็นพนักงานส่วนท้องถิ่น สังกัดองค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอโภนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 10 คน

3. ขอบเขตพื้นที่

พื้นที่ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด หมายถึง สิ่งเร้าหรือสิ่งแวดล้อมที่กระตุ้นบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตพื้นที่อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด ให้ปฏิบัติน้ำหนักเพื่อตอบสนองเป้าหมายองค์การ แบ่งออกเป็น 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยที่กระตุ้นหรือปัจจัยภายใน หมายถึง สิ่งที่กระตุ้นจูงใจและทำให้เกิดความพอดีในการปฏิบัติงานเมื่อจัดให้มี และหากไม่มีจะเกิดความไม่พอดีในผู้ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

1.1 ด้านการยอมรับนั้นถือ หมายถึง ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ได้รับการยอมรับจากผู้บังคับบัญชา ได้รับความร่วมมือในการปฏิบัติงานจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานเป็นอย่างดี และรู้สึกว่าผู้บังคับบัญชา ไว้วางใจในการปฏิบัติงาน

1.2 ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ หมายถึง งานที่ปฏิบัติมีความท้าทายและส่งเสริมให้เกิดความเริ่มสร้างสรรค์ มีการแบ่งหน้าที่ที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน และงานที่รับผิดชอบ มีความเหมาะสมกับความสามารถและความสามารถ

1.3 ด้านความรับผิดชอบ หมายถึง มีโอกาสใช้ความรู้ความสามารถในการทำงานอย่างเต็มที่ มักได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา ให้รับผิดชอบโครงการพิเศษที่มิใช่งานในหน้าที่ประจำที่มีความสำคัญต่อองค์กร และงานที่ปฏิบัติอยู่ มีลักษณะงานและความรับผิดชอบที่ท่านสามารถทำงานได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ

1.4 ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ หมายถึง งานที่ปฏิบัติมีโอกาสที่จะเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ระบบการเลื่อนขั้นมีความเป็นธรรม ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาในการฝึกอบรมและศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ และได้รับการสนับสนุนให้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

1.5 ด้านความสำเร็จในการทำงาน หมายถึง บุคลากรสามารถปฏิบัติงานตามหน้าที่หรืองานที่ได้รับมอบหมายบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ สามารถวางแผนการปฏิบัติงาน เพื่อป้องกันภัยหาที่อาจจะเกิดขึ้น และมีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง

2. ปัจจัยค้าอุนหรือปัจจัยภายนอก หมายถึง สิ่งจำเป็นที่ต้องจัดให้มีขึ้นเพื่อส่งเสริม ความพึงพอใจ หากขาดปัจจัยกลุ่มนี้ อาจทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 9 ด้าน คือ

2.1 ด้านเงินเดือน หมายถึง เงินเดือนที่ได้รับ มีความเหมาะสมกับตำแหน่งงาน เงินเดือนที่ได้รับ มีความเหมาะสมกับปริมาณงานที่ได้รับผิดชอบ และเงินเดือนที่ได้รับ พอย่างกับ การใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน

2.2 ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน หมายถึง องค์กรมี ความสามัคคี มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชากับบุคลากรใน หน่วยงานเป็นไปด้วยดี และ เพื่อนร่วมงานมีความจริงใจต่อกัน ใน การปฏิบัติงาน ผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน สามารถทำงานร่วมกันเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ

2.3 ด้านการปกคลองบังคับบัญชา หมายถึง ผู้บังคับบัญชาให้คำแนะนำเกี่ยวกับ งานที่ปฏิบัติ ผู้บังคับบัญชา มีความรู้ความสามารถในการบริหาร เป็นอย่างดี ถ้าต้องการปรึกษาหารือ สามารถเข้าพบผู้บังคับบัญชา ได้สะดวก และผู้บังคับบัญชา มีอิสระในการปฏิบัติงาน ผู้บังคับบัญชา มีความเป็นก้าวตามมิตร ผู้บังคับบัญชา วางตัวไว้แล้วในศรัทธา

2.4 ด้านนโยบายและการบริหารงานขององค์การ หมายถึง นโยบาย มีความ ชัดเจน บุคลากรขององค์กร มีส่วนร่วมในการกำหนด นโยบาย และนโยบายของหน่วยงานง่ายต่อ การนำไปปฏิบัติ แผนงานในการปฏิบัติงาน ได้รับการยอมรับจากบุคลากรขององค์การ

2.5 ด้านสภาพการทำงาน หมายถึง สภาพแวดล้อม ในสถานที่ทำงาน มี บรรยากาศในการทำงาน หน่วยงาน มีอุปกรณ์ และเครื่องมือ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอ หน่วยงาน มีการบริการจัดห้องทำงานอย่างเป็นสัดส่วน และหน่วยงาน มีสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก ใน การปฏิบัติงาน

2.6 ด้านความมั่นคงในงาน หมายถึง ในการปฏิบัติงาน มีความปลอดภัย ผู้บังคับบัญชา มีความยุติธรรมในการประเมินผลงาน การได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา การ ได้รับความร่วมมือจากประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่ และการ ได้รับความเป็นธรรมเมื่อมีปัญหา ใน การปฏิบัติงาน

2.7 ด้านสถานะของอาชีพ หมายถึง มีอาชีพ เป็นอาชีพที่มีเกียรติ เป็นอาชีพที่ มั่นคง เป็นอาชีพที่ปลอดภัย และมีอาชีพที่ได้สังคมยอมรับนับถือ

2.8 ด้านความเป็นอยู่ ส่วนตัว หมายถึง มีความพอดี และมีวัสดุ กำลัง ใจในการ ทำงาน ท่านพอดีในการให้สวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ที่พอกอาชีพ และค่าเดินทาง ไปราชการ เป็นต้น และผลประโยชน์เกื้อกูลอื่น เช่น เงินโบนัส เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ท่านทำงานใน หน่วยงานนี้

2.9 ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต หมายถึง หน่วยงาน ได้จัดให้มีความรู้ ความชำนาญเฉพาะด้าน มาให้คำแนะนำและเทคนิคการปฏิบัติงานใหม่ ๆ เสมอ ได้รับ การศึกษา อบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญในงานที่ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ และมีโอกาสได้ไปศึกษาดูงานนอกสถานที่เป็นประจำ

3. องค์กรบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอ

โภนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 12 แห่ง ได้แก่ ตำบลแวง ตำบลสารนกเก้ว ตำบลโนนชัยศรี ตำบลพรนสวารค์ ตำบลสว่าง ตำบลวังสามัคคี ตำบลหนองใหญ่ ตำบลคำนาดี ตำบลโพธิ์ทอง ตำบลนาอุดม ตำบลอุ่มแม่ และตำบลโพธิ์ศรีสว่าง

4. พนักงานส่วนตำบล หมายถึง บุคลากรที่ปฏิบัติงานประจำในองค์กรบริหารส่วน ตำบลในเขตพื้นที่อำเภอโภนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งถูกแต่งตั้งตามกฎหมายของห้องถิน ตลอดจนลูกจ้างประจำและพนักงานข้าง โดยบุคลากรได้รับเงินเดือนจากเงิน俸บะประมาณขององค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดร้อยเอ็ด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยในครั้งนี้ จะสามารถนำไปใช้ประกอบการวางแผน และปรับปรุงการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอโภนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด ให้เกิดความมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นแนวทางในการสร้างแรงจูงใจต่อการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล ในการให้บริการประชาชน อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อไป